

РЕШЕНИЕ

№ 2052

гр. София, 28.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 11.03.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

ЧЛЕНОВЕ: Красимира Желева

Калинка Илиева

при участието на секретаря Кристина Григорова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **12797** по описа за **2021** година докладвано от съдия Красимира Желева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН.

Образувано е по постъпила касационна жалба от СДВР при ОПП, чрез юрисконсулт Х. Х. против Решение № 20158221 от 16.07.2021г. по АНД № 1602/2021г., НО, 131-ви състав по описа на СРС, с което е отменено Наказателно постановление № 20-4332-001316 от 10.02.2020г. издаден от Г. В. Б. – началник на група „АНД” при ОПП – СДВР с което на К. К. П., ЕГН: [ЕГН] му е наложено наказание глоба в размер на 50 /петдесет/ лева на осн. чл.183, ал.4, т.6 от ЗДвП за извършено нарушение по чл.104А от ЗДвП, а на осн. Наредба № Из 2539 на МВР са отнети общо 6 контролни точки.

В жалбата си, касаторът счита, че решението е незаконосъобразно, постановено в нарушение на материалния закон и при съществени нарушения на процесуалните правила. Излага съображения, че в производството по НАХД № 1602/2021г. К. П. не е ангажирал никакви доказателства, опровергаващи направените в акта констатации. Счита, че независимо, че свидетеля-актосъставител няма съхранен спомен за събитието, показанията му потвърждават съдържанието на акта, който е подписан от него. Моли съда да постанови решение, с което да се отмени решението на СРС и да потвърди процесното Наказателно постановление.

В хода на съдебното производство касаторът не се явява и не се представлява. Има

постъпили писмени бележки от пълномощник. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът по касация - К. П., редовно призован, не се явява и не се представлява.

Представителят на СГП дава мотивирано заключение за неоснователност на касационната жалба, поради което счита, че въззивното решение следва да бъде оставено в сила.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно Решение, съобразно чл. 218, ал. 2 АПК и след като прецени събраните доказателства, приема от правна страна следното: Касационната жалба е подадена в срока по чл.211 АПК и е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, а разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

С НП № 20-4332-001316/10.02.2020 г., на основание чл.183, ал.4, т.6 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП), на К. П. е наложено административно наказание "глоба" в размер на 50 (петдесет) лева и са му отнети 6 контролни точки за това, че на 22.01.2020г. около 15.18 часа, в [населено място] по ул. А. М. с посока на движение от ул.Връх М. към бул. С. управлявал товарен автомобил марка "М." с рег. [рег.номер на МПС] , при което използвал мобилен телефон, без наличието на устройство освобождаващо ръцете му, с което е нарушил разпоредбата на чл.104А от ЗДвП.

С процесния съдебен акт е ОТМЕНЕНО НП № 20-4332-001316/10.02.2020 г.

За да постанови този правен резултат първостепенният съд е събрал относими писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е приел следното: НП е издадено от компетентен административнонаказващ орган по смисъла на чл. 47, ал. 2 ЗАНН и въз основа на редовно съставен Акт за установяване на административно нарушение (АУАН), който е бил предявен на нарушителя. Съдът е счел, че изложената в АУАН и НП фактическа обстановка не е установена от настоящия съдебен състав в рамките на проведеното съдебно следствие. С оглед изложеното по-горе, съдът намира, че отразените в наказателното постановление констатации подлежат на доказване на общо основание с всички позволени от закона доказателствени средства. В рамките на състезателното производство по оспорване на наказателното постановление, наказващия орган не е ангажирал доказателства в подкрепа на фактическите основания на своя акт. Разпитания по инициатива на съда свидетел - К., няма съхранен спомен за събитието на нарушението или други обстоятелства от предмета на доказване. От събраните писмени доказателства може единствено да се направи извод за законосъобразно от процесуална гледна точка административнонаказателно производство, но не и да се установи по безспорен начин извършването на нарушение от страна на жалбоподателя на посочените в НП, дата и място. Поради това предвид недоказаност на вмененото на жалбоподателя нарушение, наказателното постановление е отменено от СРС.

Тези изводи се споделят изцяло от настоящия решаващ състав.

Пред касационната инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 АПК.

Съгласно разпоредбата на чл.104А от ЗДвП на водача на моторно превозно средство е забранено да използва мобилен телефон по време на управление на превозното средство, освен чрез устройство, позволяващо използването на телефона без участие на ръцете му. За да е налице нарушение по тази разпоредба е достатъчен фактът, че касаторът е ползвал мобилен телефон по време на движение без разрешеното

устройство. Предвидената специална санкция за нарушаването на посочената разпоредба е в чл.183, ал.4, т.6 ЗДвП, а именно наказва се с глоба 50 лв. водач, който използва мобилен телефон по време на управление на превозното средство, освен чрез устройство, позволяващо използването на телефона без участието на ръцете му.

Разпитан като свидетел във въззивното производство, актосъставителят, който е и очевиден на нарушението, е посочил че няма съхранен спомен за събитията предмет на производството, като единствено е потвърдил участието си в съставяне на АУАН.

СРС е обсъдил приложените по делото доказателства и събраните в хода на процеса гласни такива и на тази база обосновано е приел, че има недоказаност на вмененото нарушение на К. К. П..

При постановяване на решението СРС не е допуснал нарушения на процесуалните правила. Не са били ограничени процесуалните права на страните, а решението е мотивирано. Съдът е обосновал правните и фактическите си изводи, чрез подробно обсъждане на приетите доказателства и доводите на страните, като е анализирал относимите материалноправни норми.

Настоящият съдебен състав напълно споделя така направените от районния съд изводи. При субсидиарното действие на НПК, същият е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело.

С оглед на всичко изложено дотук, настоящата съдебна инстанция намира, че решението на СРС следва да бъде оставено в сила, а предявената срещу него жалба - отхвърлена като неоснователна.

Воден от гореизложеното и на основание чл.221, ал.2 АПК, Административен съд София- град

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА РЕШЕНИЕ № 20158221 от 16.07.2021г. по АНД № 1602/2021г.,
НО, 131-ви състав по описа на СРС.

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.